

Θοδωρής Παπαθεοδώρου: ένα βιβλίο δεν προορίζεται για να εγκληματεί «σκοτώνοντας» ασκόπως τον χρόνο

- [ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ](#)

Jan 18, 2016

Για το νέο του βιβλίο με τίτλο «Ζωές του ανέμου» μας μιλά ο γνωστός συγγραφέας

Οι «Ζωές του Ανέμου» (ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ) είναι η γλυκόπικρη αναπαράσταση μιας ολόκληρης εποχής και το πορτρέτο μιας κυνηγημένης γενιάς. Μα πάνω απ' όλα είναι ένα συγκινητικό μυθιστόρημα για τη μνήμη και την αγάπη. Μία ιστορία που διαδραματίζεται στην Αθήνα του 1967. Τη χρονιά των σκιών. Χούντα, κυνηγητά, φυλακίσεις, εξορίες...

Συνέντευξη στη Βιβή Μαργαρίτη

Σε μια λαϊκή γειτονιά κάτω από την Ακρόπολη, οι απλοί, συνηθισμένοι άνθρωποι ζουν με μόχθο την κάθε μέρα τους και υφαίνουν με ελπίδες τα όνειρά τους. Ο αφελής φοιτητής Λουκάς, η άτυχη εργάτρια Αργυρώ, ο ξεπεσμένος ιδιοκτήτης Κόμης, η σκοτεινή θεατρίνα Λόλα, ο γοητευτικός νοικάρης Αλέκος. Μέσα σε μια νύχτα, το κατακλυσμιαίο πέρασμα της Ιστορίας θα σαρώσει τις ζωές τους. Η επιφυλακτική Άννα, στιγματισμένη απ' τον καταδικασμένο αντάρτη πατέρα της, θα ζήσει τον φλογερό έρωτα που πάντα ονειρευόταν μα είχε πάψει να καρτερά, θα βιώσει απόλυτα την πίστη και τη θυσία και θα παλέψει με νύχια και δόντια για να κρατήσει το παιδί που βλασταίνει μέσα της. Για το βιβλίο κι άλλα πολλά μας μιλά ο ίδιος ο συγγραφέας...

-κ. Παπαθεοδώρου προσφάτως κυκλοφόρησε το καινούριο σας πνευματικό «παιδί» με τίτλο «Ζωές του ανέμου». Πείτε μας δύο λόγια για το νέο σας βιβλίο.

-«Εύχομαι να ζήσεις σ' ενδιαφέροντες καιρούς...» Ευλογία και κατάρα συνάμα τούτη η ευχή που δίνουν στη μακρινή Κίνα. Τέτοιοι «ενδιαφέροντες» καιροί ξημέρωσαν τον Απρίλη του '67 στην πατρίδα μας, σε τέτοιους καιρούς διαδραματίζεται το μυθιστόρημά μου, σε καιρούς που οι απλοί άνθρωποι αποχαιρετούσαν το όνειρο και την ελπίδα και «καλημέριζαν» στις ζωές τους τις απαγορεύσεις, τις συλλήψεις και τις εξορίες.

-Θα μπορούσαμε να το χαρακτηρίσουμε μυθοπλασία; Ή είναι μία ιστορική αναπαράσταση;

-Είναι και τα δύο συγχρόνως.

-Πολλές από τις... αλήθειες του βιβλίου «καίνε». Πως μπορεί να τις διαχειριστεί ένας συγγραφέας;

-Γράφοντας ευθαρσώς την αλήθεια, τουλάχιστον αυτή που πιστεύει ο ίδιος μετά από ενδελεχή έρευνα όπως οφείλει να κάνει κάθε συγγραφέας που γράφει Ιστορικό **Μυθιστόρημα**. Θεωρώ αντιδεοντολογικό – και ανήθικο ίσως – ο συγγραφέας να θολώνει τα νερά προσπαθώντας να μη γίνει δυσάρεστος σε κανέναν για να αλιεύσει αναγνώστες και πωλήσεις.

-Τι σας ενέπνευσε να γράψετε αυτό το βιβλίο; Διαβάζοντάς το διακρίνουμε μία νοσταλγία.

-Επειδή αγαπώ την Ιστορία και οι αναγνώστες μου το γνωρίζουν, από αυτή αντλώ τα θέματά μου. Αυτό ισχύει ακόμη και για τα νουάρ και αστυνομικά βιβλία που έχω γράψει με το ψευδώνυμο Θάνος Δραγούμης. Τις «Ζωές του Ανέμου» τις έχω τοποθετήσει χρονικά στη δεκαετία του '60. Γιατί τούτη η δεκαετία πάντοτε με απασχολούσε, είναι επί της ουσίας η αρχή πολλών από τα δεινά που σήμερα μας ταλανίζουν.

-Ήταν πιο αληθινά τα συναισθήματα τότε σε σχέση με σήμερα; Υπήρχε περισσότερη ανθρωπιά; Παρά το γεγονός ότι εισπράττουμε κάτι το γλυκόπικρο από εκείνες τις εποχές...

-Εκείνα τα χρόνια σήμαναν το τέλος της αθωότητας, του ονείρου και της ελπίδας. Ήταν τα χρόνια που γέννησαν τη Χούντα, μα ταυτόχρονα ήταν και τα χρόνια που άνθρωποι νοιάζονταν και στέκονταν ειλικρινά αλληλέγγυοι παρά τη φτώχεια τους. Αυτές οι δυο αντιφατικές όψεις δημιουργούν τη γλυκόπικρη αίσθηση που αναφέρετε.

-«Οι κόρες της λησμονιάς» είναι το βιβλίο-τετραλογία) που σας καθιέρωσε ως αναγνωρισμένο συγγραφέα και μάλιστα το βιβλίο «Οι καιροί της μνήμης» το 2012, κατέλαβε τη δεύτερη θέση στα Βραβεία Αναγνωστών – ΕΚΕΒΙ. (Πρόκειται για κάποια από τα καλύτερα βιβλία που έχω διαβάσει ποτέ). Επανερχεστε με ένα ιστορικό μυθιστόρημα. Σας εμπνέει περισσότερο από κάθε άλλο είδος;

-Είναι πασιφανές. Θεωρώ ότι η λογοτεχνία είναι τέχνη και αισθητική απόλαυση πρωτίστως, μα επίσης θεωρώ πως ένα βιβλίο δεν προορίζεται μόνο για να εγκληματεί «σκοτώνοντας» ασκόπως τον χρόνο μας ή να βολεύει κρατώντας στη θέση της την πετσέτα στην παραλία.

-Μέχρι στιγμής σας έχουμε δει να επιλέγετε δύσκολη θεματολογία...

-Και ευελπιστώ να συνεχίσω να το κάνω. Ευελπιστώ επίσης να διατηρήσετε κι εσείς κ. Μαργαρίτη την ίδια εκτίμηση που δείχνετε τώρα στο έργο μου και για την οποία σας ευχαριστώ θερμά.

-Μέσα από τα βιβλία σας έχουμε ταξιδέψει σε δύσκολες εποχές για την Ελλάδα. Ποια θεωρείτε ότι ήταν η χειρότερη;

-Η Μικρασιατική Καταστροφή στο πρώτο μισό του 20ου αιώνα και ο Εμφύλιος Πόλεμος στο δεύτερο. Επίσης η Κυπριακή Τραγωδία του '74 με την οποία παραδόξως δεν έχουμε σχεδόν ποτέ ασχοληθεί λες κι η Κύπρος δεν είναι πατρίδα μας ή είναι «πολύ μακριά» όπως διατυμπάνιζε κι ένας από τους πολλούς, δυστυχώς, αριβίστες και ανόητους πολιτικούς μας.

Ο ΘΟΔΩΡΗΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ γεννήθηκε στα Δίκαια του Έβρου και κατοικεί στην Αθήνα. Έχει δημοσιεύσει δεκατέσσερα μυθιστορήματα ενηλίκων, ένα νεανικό μυθιστόρημα και δύο βιβλία για παιδιά πρώτης σχολικής ηλικίας, ενώ έχει συμμετάσχει σε τρεις συλλογές διηγημάτων. Ασχολείται επίσης με τη συγγραφή σεναρίων και θεατρικών έργων. Το μυθιστόρημά του ΟΙ ΕΦΤΑ ΟΥΡΑΝΟΙ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ τιμήθηκε με το Βραβείο Σύγχρονου Ελληνικού Μυθιστορήματος, ενώ ΤΟ ΑΣΤΡΟΛΟΥΛΟΥΔΟ ΤΟΥ ΒΟΣΠΟΡΟΥ με το Βραβείο Καλύτερου Έργου Μνήμης 2003-2004 στο πλαίσιο του 20ού Πανελληνίου Συμποσίου Ποίησης και Πεζογραφίας. Επίσης, το μυθιστόρημα ΟΙ ΚΟΡΕΣ ΤΗΣ ΛΗΣΜΟΝΙΑΣ ήταν υποψήφιο για το Βραβείο Αναγνωστών – ΕΚΕΒΙ 2010, ενώ το ❖❖ ΟΙ ΚΑΙΡΟΙ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ υποψήφιο για το ίδιο βραβείο το 2012, όπου και κατέλαβε τη δεύτερη θέση στις ψηφους των αναγνωστών και των Λεσχών Ανάγνωσης. Ο ΘΟΔΩΡΗΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ έχει γράψει και τα πολιτικά θρίλερ ΣΦΑΓΕΙΟ ΣΑΛΟΝΙΚΗΣ και ΜΑΥΡΗ ΑΥΓΗ με το ψευδώνυμο ΘΑΝΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ.